

fortryde. Naar man har sagt, at det Ord: „midlertidigt“ gjør, at der ingen Fare er, saa er jeg bange for, at Driften dog desuagtet vil blive slaaet fast i Regjeringens Hænder i længere Tid, end man troer, og, vil man være consequent, mener jeg dog, at de, som ere principielt for, at Banernes Drift gaaer over i Regjeringens Hænder, ja, som endog see en europæisk Fremtid imøde, hvor dette vil være Tilfældet i alle Lande, om ikke af anden Grund, saa dog af Hensyn til den lovgivende Forsamlings Tid, maae ubelade det lille Ord: „midlertidigt“. Hvorfra kommer det? Fordi man dog selv nærer nogen Tvivl om det Fortræffelige i det, man ved Loven eftertragter.

Indenrigsministeren: Jeg kommer til at repræsentere Regjeringen her ogsaa som Finantsminister. Jeg havde ikke troet, at der skulde være bleven Anledning dertil, men efter hvad den sidste ærede Taler fremsførte om den eventuelle Banskæbhed for Regjeringen ved at staae Midler til at udløse det jydsk-syenske Driftselskab, finder jeg mig dog forpligtet til at fremkomme med en Bemærkning, endogsaa med en Modsigelse. Det forekommer mig, at det paa ingen Maade kan være mere trykklende for Statskassen at udfærdige for $2\frac{1}{2}$ Million Obligationer end at paaskrive $2\frac{1}{2}$ Million Actier og Obligationer en Rentegaranti, og at Pengemarkedet med samme Lethed maatte kunne modtage disse $2\frac{1}{2}$ Million kongelige Obligationer, som det vilde kunne modtage $2\frac{1}{2}$ Million i Jernbaneactier og garanterede Jernbaneprioritetsobligationer, og det er jo Forudsætningen for, at det af Regjeringen forelagte Forslag skulde kunne gennemføres, at Staten paa den ene Side ikke vægrer sig ved Rentegarantier, og at Pengemarkedet paa den anden Side kan overtage Udrebelsen af denne Sum. Har altsaa Regjeringen havt Ret i den Forudsætning, hvorpaa dets eget Lovforslag er bygget, kan den af den ærede Rigsdagsmand fremsførte Indvending ikke have Noget at bethede. — Jeg maa ganske stadfæste, hvad den ærede Rigs-

dagsmand fremsførte, at det sjællandske Jernbaneselskab ingenlunde har paatrængt sig Regjeringen, for at komme til at overtage denne Entreprise at drive de jydsk-syenske Baner; man kunde med langt mere Ret betegne Forholdet som det Modsatte. Forsaa vidt en Yttring, der fremkom fra det samme ærede Medlem, kunde forstaaes og muligens er bleven forstaaet som en Anke mod Indenrigsministeren over, at han ikke har henvendt sig til det sjællandske Jernbaneselskab for at opnaae Modificationer i den Overenskomst, som Regjeringen eengang var kommen til Selskabet med, maa jeg dog bemærke, at, før der kan være Opfordring for Regjeringen til at henvende sig til Jernbaneselskabet i saa Henseende, maatte der foreligge et bestemt Udgangspunkt. Der har vel her i Salen, ligesom ogsaa i Udvalget, været anket over Statens Rentegaranti, de 14 Aars Opsigelse, Samtidigheden af Opsigelsen af de jydsk-syenske og de sjællandske Baner; men det er dog aldeles indlysende, at, naar jeg kun kunde træde i Forhandlinger med det sjællandske Selskab med en Række af Forbringinger om yderligere Concessioner fra dets Side, saa kunde jeg ligesaa godt spare mig min Uleilighed. Der er Intet fremkommet i Salen og, mig bekendt, heller Intet i Udvalget om, at man skulde være tilbøielig til at give det sjællandske Selskab noget Vederlag for de yderligere Concessioner, som man maatte kunne bevæge det til. Jeg har et levende Indtryk af, at en billigere Overenskomst med det sjællandske Selskab kunde der ikke opnaaes dengang, jeg førte Forhandlingerne med det. Jeg har paa den anden Side Indtrykket af, at Overenskomsten, ogsaa absolut betragtet, er billig. Jeg kunde altsaa i ingen Henseende føle mig opfordret til paa det nuværende Standpunkt at stille Forbringinger til det sjællandske Selskab om yderligere Indrømmelser, medmindre jeg var sat istand til at byde Vederlag derfor, og jeg tvivler meget paa, at det Vederlag, som det sjællandske Selskab vilde forlange, vilde synes Repræsentationen antageligt. Derfor som man f. Ex. vilde fordrø, at det sjællandske